

ROMÂNUL

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC DIN JUD. ARAD

Țărănimea în Gardă!

Cuvântul, de ordine ce trebuie, să străbată astăzi țara dintr'un colț în altul: În gardă! Contra cui? Contra tuturor uzurpătorilor suveranității poporului, contra corupției, contra regimului ce încearcă a distruge cu mână criminală orice urmă a libertăților, drepturilor cetățenești. Timp un deceniu Partidul Național-Țărănesc în frunte cu neînfricabili săi conducători Iuliu Maniu și Ion Mihalache, a dus cea mai aspră luptă pentru a pune temeiul mărețului edificiu al democrației, luptă pentru crezul din care trebuia să se ridice puterea și unitară solidaritatea națională, a românismului, a cărui temelie, avea s'o cimenteze pe vecinicie vasta pătură a țărănimei libere și conștiente de drepturile și îndatoririle sale.

Prima etapă a acestei titanice lupte, se încheie în anul 1928, când Partidul Național-Țărănesc este dovedit în fața întregii lumi că țărânul român n'are nevoie de tutelă ciociască nici de disciplina impusă cu baioneta jandarmului, ci are deplina maturitate politică spre a face uz de drepturile sale așa cum îi dictează conștiința națională și interesul vital al Patriei.

Alegerile din 1928 au făcut cunoscutul tuturor metodelor feroce de despoiere a poporului de drepturi, începând cu furtul de urne, teroarea jandarmilor și agenților plătiți pentru a opri pe alegătorii de a-și manifesta liber crezul lor politic.

Țărâni români, nu uitați, că înșurmanii voștri nu se pot împăca cu gândul că voi ați devenit liberi, ei nu pot uita vremurile urâte, dar dacă nu mai au îndrăzneala de a reinvia astăzi aceste banditisme ei caută totuși de a înlocui cu alte metode de teroare.

Partidul liberal și actualul guvern, care astăzi trâmbează în lung și în latul țării desființarea diferitelor organizații extremiste de dreapta și de stânga, din rândurile cărora au eșit atâția asasini, nu șovăește nici un moment să dea tot sprijinul terorștilor când este vorba ca să lovească în țărănimea înregimentată sub steagurile glorioase ale Partidului Național-Țărănesc. Teroarea deslănțuită la Mehedinți și Hunedoara în cele două alegeri din urmă este încă proaspătă în amintirea fiecărui român. Dar așa precum la Mehedinți și în Hunedoara steagul democrației a fost dus la biruință, piepturile țărânilor făcând zăd în jurul lui, șeful și primul nostru luptător d. Ion Mihalache dă cuvântul de ordine pentru toate organizațiile național-țărăniști de a fi gata de luptă în orice moment și atunci când agresorii ori din care parte ar fi ei vor încerca a-și pune în practică mârșavele planuri de atac încrezători în indulgența și sprijinul guvernului, care de atâtea ori știe să închidă ochii, să știe, că vor întâmpina totdeauna

Tâlcul zilei de 10 Mai

Există în viața omului momente, dela cari încolo viața lui apucă alt curs. O întâmplare, ce se poate consuma într'o secundă uneori, poate pecetlui pentru totdeauna — în bine sau în rău — viața unui om. Astfel de momente ne pot arunca în adâncurile fără fund ale prăpastiilor morale, sau ne pot ridica pe culmile unor glorii nebănuite.

La fel se întâmplă și în viața unei națiuni; într'un cadru mai larg însă. Dacă viața are vreo importanță, o are tocmai prin momentele de cari am vorbit. Căci restul decurge mecanic și imperturbabil ca fatalitatea.

Ziua de 10 Mai cumulează, în sfințenia sa, un șir întreg de momente, în jurul cărora s'a împletit viața modernă a Statului român. De câteori am stat pe muchii de prăpastii!!

Gândiți-vă numai ce am fi astăzi, dacă Vodă Carol I ar fi fost un suveran plin de păcate, bunăoară ca cel al Franței din timpul revoluției dela 1789. Ce am fi astăzi, dacă el n'ar fi fost un caracter moral de granit, un suveran înțelept și prevăzător?

Rege, Ostaș și Om, s'a impus, în afară, respectului tuturor; chiar și îngâmfatului Wilhelm autorul măcelului din 1914—1918. Înăuntru, ca Suveran, ne-a lăsat o Dinastie, căreia i-a fost sortită împlinirea visului nostru milenar.

Ca Ostaș, ne-a câștigat independența, rangul de regat și prestigiul militar, ce și-a trecut examenul cel mare — sub Ferdinand I urmașul său. — în războiul norocos din 1916—1919.

Ca Om, Carol I cel înțelept, s'a integrat cu trup și suflet, în marele suflet al Poporului român. La căldura sufletului său și în tăria caracterului său moral, s'a călît Ferdinand I întregitorul de țară, pregătindu-l pentru câștigarea celei mai mari victorii a Neamului românesc.

Și, suntem ceea ce suntem, mulțumită îmbinării fericite dintre inimile nobile și poetice ale reginelor noastre: Carmen Sylva și M. S. Regina Maria, cu înțelepciunea și geniul militar al celor doi regi: Carol I și Ferdinand I și cu Voința Poporului român.

Pentru trecut, 10 Mai este sărbătoarea încununării istoriei noastre sbuciumate, cu cununa de soare a victoriei. Este și prinosul pe care îl aducem Cerului pentru grația divină.

Pentru viitor, 10 Mai este ruga pe care un neam creștin — tânăr și plin de viață; profund monarhic, dinastic și democratic — o îndreaptă către Dumnezeu ca, și sub iubitul nostru Rege Carol al II-lea, îmbinarea fericită ce ne-a adus gloria de azi, să ne înlesnească consolidarea și gloriile viitoare.

Iată tâlcul profund al serbării zilei de 10 Mai: o amintire pioasă și întări-toare și o rugă pentru conlucrarea armonică și în viitor, între Voința Divină, Rege și Voința Poporului român.

Trăiască Regele!..

Ion D. Ungureanu.

„Vă vom reuni“!

(„Wir werden Euch schon wieder vereinigen.“) de I. LUPU

E o frază nemțească pe care o trimite un german din Berlin, capitala lui Hitler, unui maghiar din România, scrisă pe o cartă postală a cărei ilustrație reprezintă vechea Ungarie, iar celelalte patru sunt teritoriile ce au revenit, în urma tratatului dela Trianon, României, Cehoslovaciei, Iugoslaviei și Austriei. O cartă postală ciudată. Print'r'un mecanism al ei, bine adaptat, cele cinci bucăți, cari alcătuiau

odinioară milenara Ungarie, se pot reuni, dând imaginea Ungariei întregite.

Carta postală, trimisă în plic închis, drept semn de amicitie, este interesantă și instructivă. Se desprinde din ea că României i-a revenit un teritor de 103.093 km.2, care reprezintă 31.7% din teritoriul fostei Ungarii și că în aceste teritorii locuiesc 1.663.576 maghiari. Iată un lucru pe care nu-l cunoaștem. Dedu-

când din zarva mare ce-o face reprezentanții revizionismului maghiar, eram siliți să credem că revendicările lor se bazează pe o copleșitoare majoritate a populației maghiare în Ardeal și Banat. Ori, din cele arătate de cartă postală ce se vinde pe piața Berlinului rezultă că revizionistii și prietenii lor germani recunosc singuri că nu sunt în majoritate față de români. Revendicările lor au o singură argumentație, care cade a priori, **trecutul**, căci prezentul și dreptatea sunt de partea noastră.

Acestea dealtfel sunt chestiuni pe cari noi nu le discutăm. La Trianon s'a făcut dreptate. De aci încolo liber este orice revizionist să spună ce-i convine, să revendice, să sufle baloane de săpun și să ncarce puștele de soc, noi su ntem pe poziții.

pumnul țărânului apărător de drepturi.

Țărănimea română și indeosebi tineretul național-țărănesc trebuie să-și strângă rândurile în cea mai mare solidaritate pentru a putea reacționa imediat contra oricăror violențe, aceasta este chemarea gărzilor național-țărăniști în primul rând, de altă parte fiecare membru al organi-

zației național-țărăniști, trebuie să fie atent la tot ceea ce se petrece în administrarea bunurilor publice și să semnaleze organizației județene orice abuz, orice nelegiuire, suntem datori a apăra nu numai integritatea noastră corporală ci și averea noastră în care se năvălește ca în codru. Cu toții în gardă.

Dr. Ion A. Drincu

E însă aci un lucru pe care nu-l înțelegem. Carta postală, care vrea să răspândească în lumea întreagă pretinsă nedreptate, care, după ce ai pus în mișcare un isteț mecanism, reunește și nuturile deslipite de Ungaria redându-i forma ei de altădată, cartă postală, care încurajează revizionismul maghiar, ce ne vizează în primul rând pe noi Români, vine dela Berlin, din cetatea național-socialismului, părinte adoptiv al național-creștinismului, al gardismului și al tuturor formațiilor de dreapta din România. Pe acea cartă postală am descifrat acel „Heil Hitler“, pe care l'am auzit de atâtea ori strigat, în târgurile din județul nostru, de către tineri îmbrăcați în uniformele cunoscută din alegerile dela Mehedinți și dela Congresul studentesc din Târgul-Mureș.

Carta postală, care aduce mesajul: **Wir werden Euch schon wieder vereinigen!** vine din acel Berlin, spre care se îndreaptă nostalgic privirile „Căpitanului“ **Corneliu Zelinsky**, declarat de tatăl său **Codreanu**, vine din acel Berlin de unde așteaptă îndrumări, înhămat în curele și decorat cu crucea încârligată, d. **Octavian Goga**, poetul de altădată și bătrânul profesor **A. C. Cuza**. E același Berlin de unde veneau poruncile, pe frontul de Est, să se bombardeze Bucureștii, și de unde se inspiră d. **Al. Valda**, care nu are destule cavinte de admirație la adresa Führer-ului și'n această nemărginită admirație își exprimă dorința să vadă întreaga suflare românească „**hitleristă**“.

E Berlinul alături de care d. Valda, Goga, Cuza și Zelinsky, ar merge bucuroși „**Nach Paris**“, ca să distragă cetatea democrației.

E Berlinul care ne vrea dușmanul Parisului, al cărui trimis, în persoana lui Louis Barthou ne spunea așa: **„Rezistența voastră nu va fi singură: veți avea cu voi, ajutorul și inima Franței.**“ Berlinul care niciodată nu ne-a trimis o vorbă ca aceasta a Parisului, dar care răspândește cărți postale, cu avertismente, arătând că la Trianon s'a făcut o nedreptate în dauna Ungariei și'n favoarea României.

Iată ce nu înțelegem! Naționaliștii noștri sunt adversarii Parisului, care ne declară că'n rezistența noastră avem ajutorul și inima Franței, și sunt prietenii Berlinului, susținătorul revizionismului îndreptat în contra noastră. Național-creștinii, gardiștii

(Conti nu are în pagina patre)

Idealul nostru național: ridicarea țărănimii

Dăm câteva părți din cuvântarea d-lui I. Mihalache, președintele partidului național-țărănesc, rostită cu prilejul întrunirii tineretului național-țărănesc, în cadrul adunărilor profesionale.

Nouă formulă de viață.

Nu mă neliniștește dibuirea drumurilor. Este firesc. Formula nouă de viață nu se poate găsi dintr-o dată de toată lumea. Este firesc ca multă lume să dibuie. Eu am convingerea că pe măsură ce tineretul se luminează și se instruieste, părăsește drumurile rătăcitoare și merge pe drumul drept și bățul pe care-l arată linia noastră strămoșească, instinctul țărănesc, instinctul național.

Intr'o țară de țărani, nu poate fi un ideal național în afară de ridicarea morală, economică și sufletească a țărănimii, imensa majoritate a Țării (aplauze). Ori cine se luminează, mai curând sau mai târziu se va așeza pe acest drum.

Programul partidului național-țărănesc, despre care n'am intenționează să vă vorbesc acum, însemnează explorarea și apoi cultivarea unui câmp virgin imens. Din 20 milioane suflete, patru cincimi, 80 la sută suntem țărani. Suntem țara cea mai țărănească din Europa întreagă. Sub raportul cultural suntem printre țările cele din urmă. Cum se poate spune atunci că avem învățători și profesori cari n'au de lucru în țara analfabetismului și a ignoranței? Adevărul este altul: n'am știut ce avem, n'am știut ce ne trebuie și n'am fost în stare să ne organizăm.

Eu afirm aici că n'avem destui dascăli, că n'avem destui intelectuali, pe care să-i punem la muncă disciplinată, pentru ca în cel mai scurt timp să ștergem rușinea ca România să ocupe locul dela coada țărilor cunoscătoare de carte și să fie în fruntea analfabților din Europa. (Aplauze)

Nu există o populație mai subnutrită decât țărănimia română; nu există o populație mai mizeră, mai plină de boale decât în România.

Nu există posibilități mai vaste de creațiuni, dezvoltare și propășire economică ca în țara noastră agricolă așa de înapoiată.

Evident că va trebui și plan și fonduri materiale. Eu susțin însă că n'avem atâți doctori, n'avem atâți agronomi, n'avem atâți ingineri câtă nevoie este în țară la noi de serviciile acestor specialiști. (Aplauze)

Grija de tineret.

Când m'a întrebat cineva a-dineaori ce plasament înțelegem noi să asigurăm acestui tineret, eu îi răspund: nu proporționând sărăcia și mizeria vă veți găsi de lucru, tineri

muncitori! Să mergem cu toți la izvor, să destupăm izvorul, să deslănțuim vigoarea, să curgă energia și bogăția națională și nu vom mai avea nevoie să drămăluim la farmacie, sărăcia națională. Moara care să valorifice energia națională nu va fi pornită cu apa ce picură din ploaie însoțită de tunete, de trănete și de fulgere, ci cu râurile bogate ce vin din adâncile izvoare curate ale munților noștri, captate dela origine, îndrumate, stăpânite și disciplinate. (Aplauze)

Nu vă închipuiți ce posibilități de muncă și de plasare a elementelor viguroase cu adevărat muncitoare, cu adevărat pricepute, vom avea. Statul viitor nu se poate așeza pe certificate de naștere, ci pe capacități de muncă. (Aplauze)

Apoi, domnilor, noi urmăm un Stat al producătorului nu al exploatareului ca astăzi.

Ce crezi d-ta, că între un fecior de țaran sărac și între un fecior de bancher bogat, care au merite egale, eu, Statul cel nou al producătorului nu o să consider de datoria mea să plasez cu preferință pe acel care și-a luat diploma muncind în mizerie? (Aplauze)

Dacă eu sunt statul producătorilor al muncitorilor, al obidiților, ce, o să uit eu nedreptățile istorice care s'au făcut asupra populației românești nevoiașe veacuri întregi? Nu!

Statul cel nou este un potențial în plus adăugat muncii și valorii proprii, dar nu poate fi un protector al iavoritismului și al noului fel de parazitism (aplauze).

D. Ralea a arătat ce ar însemna un Stat reclădit pe astfel de elemente subrede. Noul stat se va gândi și la altceva: că nu este o dreptate, că nu se chiamă egalitate să-i pui pe toți și bogății și sărăci și țărani și orașeni în același cântar. (Aplauze)

Precum mai spunem undeva; îi vine foarte ușor copilului de bogat să învețe carte când este dus la școală în automobil, cu guvernanta; în șoșoni și cu mănuși iarna, și ce greu îi vine feciorului de țaran care se duce iarna desculț și nemâncat! (Aplauze)

Apoi, dacă Statul pseudo-democrației vechi, mai exact Statul plutocrației de până astăzi, i-a tratat pe toți în mod egal, eu înțeleg, unde sacrific un leu pentru cel bogat să sacrific zece pentru cel sărac, să-i dau haine și cărți gratuite, și să-l duc la cantina școlară, și apoi să-l pun să se ia la întrecere cu feciorul de bogat. Înțeleg ca pe elementul bun și sărac să-l susțin mai departe la școală. Nu poate fată-său, dar el știe că are un alt fată, are noul Stat al muncii, al virtuții, al meritului. (Aplauze)

Apoi, drag tineret, eu am început liceul și am fost premiant și n'am putut merge mai departe în liceu din cauza sărăciei, și m'am dus la școala normală și am luat-o dela început, pentru că acolo era toful dela școală: bursier! Când împrejurările mi-au arătat că rolurile pe cari am fost obligat să le îndeplinesc, nu pot să le îndeplinesc cu demnitate numai cu cât am învățat în școala normală, am luat-o din nou ca școlarii; și astăzi la 50 de ani trecuți, eu sunt încă un școlar care studiază problemele cu caietul alături. Eu știu, prin urmare, ce înseamnă osârdia omului sărac și știu, prin urmare, că partidul ce conduc are obligația ca pe acei cari sunt în situația mea să-i ajute, să le ușureze munca, să nu muncească și ei din greu cum am muncit eu. (Aplauze)

Muncă creatoare.

Domnilor, tineretul de azi dă dovadă de o energie, care adesea se cheltuie rău.

Mi s'a făcut o întrebare pe cale particulară: cum ne gândim noi să utilizăm și această energie a tineretului? Înțeleg „de prisos“ ceea ce trece peste necesitățile studiilor și ocupațiilor profesionale.

Apoi, domnilor, astăzi în România unde este atât de construit, eu cred că această predispoziție către muncile sociale și sacrificii sociale, mai ales că satele, județele și Statul trec printr'o criză bugetară cumplită, este bine să utilizăm în folosul public, toată energia care prisosește fiecărui individ în parte. Partidul național-țărănesc înțelege să încurajeze inițiative personale și sociale și să le încadreze într'un plan social pentru îmbunătățirea situației comunelor, județelor și Statului. Nu mai se cere ca aceasta să se facă în chip serios, să nu fie un bluff, un pretext, un fillu. Vrem ca această muncă socială să fie creatoare. Intr'o comună trebuie un pod, trebuie o biserică, trebuie o școală. Energie care prisosește individului, trebuie utilizate imediat pentru obște. Vă pot da exemplul: în satul Țigănești din Muscel locuitorii au contribuit cu toții în zilele de lucru și au construit o școală primară prin munca socială. (Aplauze)

Este adevărat, astăzi nu există un program studiat pe acest teren. Am fost întrebat de niște tineri: ce ne îndemnați să facem la vară? Să contribuim cu munca noastră pentru o școală? pentru o biserică? sau pentru un siloz? Eu răspund dintr'odată: pentru o biserică, pentru o școală, căci acesta este un lucru necesar, bine simțit, bine cunoscut. Problema silozurilor are un caracter mai vast și trebuie studiate din mai multe

puncte de vedere, fiind o vastă problemă de stat, ce presupune o organizație economică de stil mare.

Statul cel nou: stat cooperatist.

Noi înțelegem să asigurăm primatul muncii față de capital în întreprinderile industriale; să organizăm muncitorimea în acest sens, să asigurăm toate drepturile ce i se cuvin punând-o în situația să și le garanteze cu forțe proprii; dar n'am înțeles niciodată să facem pe muncitorii din fabrici conducătorii și disciplinatorii întreprinderilor agricole țărănești și să întronăm dictatura proletariatului industrial pentru a organiza și disciplina pe țaran. Voim să organizăm pe țărani prin ei înșiși, cu metode adecvate vieții și spiritului lor, conducându-și înșiși întreprinderile lor pentru prosperitatea lor. Și nu cu dictatura altora.

Faraonismul a putut construi piramide care au durat milenii întregi dar faraonismul în politică nu poate să creeze lucruri durabile. Aici numai colaborarea celor direct interesați la opera lor, prin luminarea, prin disciplinarea lor, numai aceasta este calea.

Sistemul chemat să organizeze economia țărănească în condițiuni optime de propășire este cooperatismul, asociaționismul.

Cooperatismul respectă și individualitatea cu gusturi, aptitudini și virtuți personale rodnice pe terenul social și pentru binele social: și în același timp utilizează mijloace tehnice și științifice cu scop social și pentru progres obștesc,

Cooperatismul este baza dezvoltării economice a agriculturii și industrializării agricole a viitorului. Cooperatismul este și baza economică a țărănimii la sate. Experiența rusă învederează în succesul comunismului în viața țărănească. Comunismul cedează țărănimii dar niciodată țărănimii nu va ceda comunismului (aplauze).

Nu se poate copia nici sistemul din Italia ca să nu mai vorbesc de sistemul din Germania. Colaboratori din cei mai intimi ai lui Mussolini mi-au spus: la dvs. nu se poate face corporatism-sindicalist, pentru că într'o țară cu 4/5 populație țărănească nu se poate despărți categoria muncă de categoria capital, în sânul a 80% din populație. Iar sistemul italian este strâns legat de conjuncturile și aspirațiile Italiei în situația ei geografică și istorică, ca și de personalitatea lui Mussolini,

precum sistemul german este strâns legat de situația și aspirațiile poporului german.

Idealul nostru de stat poate fi decât pur românesc. România a Românilor, adunată pentru prima oară în holarie istorice. Da, această formulă este o axiomă, ceva firesc și cum ai zice Franța a Francezilor, Germania a Germanilor

Nu mai punând problema terenul social și economic specific românesc, vom face formule de ideal național, imediat rodnice.

Preocuparea noastră este să dăm un Stat nou bazat pe primatul muncii nu pe primatul capitalului cu ajutorul sistemului cooperatist, care presupune în același timp dezvoltarea economică, culturală și morală a populației românești pe bază: Țărănimia.

Evident. Statul național românesc nu se poate ocupa numai de agricultură și de țărănimie ci și de industrie și de orașenime și de toate celelalte categorii de oameni și de probleme. Evident, industria nu se poate așeza pe baze cooperative atară doar de mică industrie. Pentru marea industrie este încă teren pentru inițiativa particulară dar este un teren proaspăt și pentru industria de Stat. Tocmai Statul Țărănesc este chemat să împerejurarile de azi când satele industriale se autarizează creindu-și agricultura proprie să creem o industrie românească pentru prelucrarea materiei prime, să creem un debușeu pentru munca românească și să sporim consumul intern. Vrednici să fie muncitorii români s'o creeze, să particularii cu forțe proprii care nu-și reazimă speranțele pe bugetul statului sau pe ploatarea brațelor. Iar Statul să completeze și să desăvârșească. Primul lucru este ca mașina să meargă. Cu mașina care stă, nici statul, nici capitalul, nici muncitorul nu poate câștiga nimic. Idealul ar fi să meargă mașina industrială cu muncitori, cu sindicate muncitorești. Să nu se uite însă experiența din Italia: eșuarea comunismului în fabrici creat în Italia fascismul. Un stat al producătorilor înseamnă încă sporirea puterii muncitorilor și posibilitatea de grabire a soluțiunii naționalizării întreprinderilor noastre. Un stat capabil poate lua în mână sa o întreprindere condusă până azi de un capitalist strein — mai degrabă decât un român particular sărac: astfel o poate naționaliza și conduce cu muncă și capacitate românească. Iată cum se pe domeniul industrial putem ajunge la raționalizare mai sigur prin programul partidului național-țărănesc.

(Continuare în pagina IV-a)

Pentru domnul N. IORGA

Răspuns la o scrisoare.

Câțiva anonimi „fruntași“ din Banat mi-au trimis zilele trecute o scrisoare. Sunt prietenii dumitali d-le Iorga. Și de scrisoarea asta știu și d-ta d-le Iorga. Pentru că pentru d-ta și în numele lui e scrisă și de discursul dumitali e însoțită. Am primit-o și au primit-o și alți colegi ai mei. Prin ea suntem rugați să ne declarăm membrii „partidului naționalist“ și „democratic“ a dumitali.

Nu știu ce-or fi zis colegii, dar eu m'am crucit când am văzut-o și am citit-o. Pe semne prietenii dumitali au schimbat adresele. Ne-au trimis nouă corespondența altora, iar ceea ce a scris d-ta pentru noi, au înlocuit-o cu a altora. Ori, cu buna voie a „sefului lor“ au crezut că învățătorii „terii“ o să-i mai aducă odată odată la cârmă, ca în 1931, când — știu d-ta d-le Iorga — ne-ai scris să te votăm. Și când știu, te-am votat și am mințit pe „terani“ pentru d-ta. Atunci când ne scriseseși cu „iubite colegi“ până puseși mâna pe frâne, dar mai apoi ne întorșeseși spatele parcă nu mai eram aceiași. Tu încă puseși pe tehnicienii dumitali să ne batjocorească. Și să ciuntărești salariul mic și ne îndăstulător, pentru a putea trăi în necărie, diurnității și toate poamele acestei țări, cari știu doar să consume și să stea tolaniiți în soare, pe cine știe ce coastă mediteraneană.

Vruseși, d-le Iorga, să ne așezi în seama comunelor, cari nu pot plăti nici pe cei 2 vâlcari ai ei. Și, pentru că ne-am împus cu toții și n'ai putut să faci, te-ai supărat pe noi. Ai început să ne vorbești de rău. Tu ne spui incultii. Nu ne-ai plătit 5 luni nimic. Am muncit 5 luni cu hrană pe datorie, de care tu ne-am izbăvit nici azi. Mai cunoaște istoria un asemenea caz? Este, sau a fost v'odată o țară care să-și bată joc de anumite categorii de lucrători, favorizând pe altele? Asta n'am cunoscut-o nici în „istoriile“ dumitali. Și dacă ar fi fost, n'a întârziat nici consecința.

Și atunci, nene Iorga, de ce mai crezi că ne mai poți îmbăta cu apă rece. Cum îți inchipuiești că tocmai noi învățătorii ne putem înscrie în gruparea dumitali? Mai bine să-ți înveți prietenii ăia dela Bănat să nu-și mai bată joc de gruparea dumitali. Dacă li e drag de d-ta și de opera politică pe care ai făcut-o, s'o trâmbezeze la alte categorii de funcționari. Noi, și-o știm. Și te cunoaștem și pe d-ta. Știm că ești savant, erudit. Că știi istorie multă, că ai scris mii de volume, că de... multe din acestea au rămas și până acum „netăiate“ cum te plângeai într-o zi la radio. Și mai știm că pe noi, pe dascăli nu ne cunoști. Că noi suntem mai greu de înțeles decât voievozii din istoriile dumitali, ale căror multe fapte s'au scris din deducții.

Noi, d-le Iorga, suntem oameni simpli. Muncim și pretindem să ni se recunoască munca.

Noi nu putem mânca deducții. Dăine, domnule Iorga, mălai d-le profesor. Astea sunt materii, nu deducții.

Scrisoarea ne mai roagă să „înfățișăm tuturor și oriunde“ înfăptuirile guvernului N. Iorga. Apoi eu m'am prea ocupat cu înfăptuirile dumitali, că vezi am avut treaba mea. Dar una tot știu s'o spun. Și o voi „înfățișa-o tuturor și oriunde“: Că nu ne-ai plătit cinci luni de zile salariul. Că vroiai să ne pui la teighea să vindem tutun. Că ne-ai trimis să ne aruncăm în „mare“. Și apoi să știi domnule profesor că decăteori îmi vin creditori la poartă, deatâtea ori îmi aduc aminte de înfăptuirile dumitali și văd în ei același om.

Și mai am o vorbă a mea pe care o zic „tutoror“ după ce mă scap de ei.

Apropo, domnule Iorga! Ce-i cu salariul ăla din 1931 și 1932, care nu l-ai plătit? Te pomeniști că l-ai mânat să ne caute pe „mare“. Dacă s'a greșit cumva direcția, te rog îndreaptă-l încocoace către Arad, că noi oice locuim. Și vezi încotro mai sunt și alți colegi. Pe linia pe care ai slobozit scrisorile alea cu „iubite colegi“ pe aia dă drumul și salariilor.

Asta să faci, domnule profesor. Să ne dai banii noștri și apoi... om mai vedea noi ce va mai fi cu gruparea aia a dumitali

Un învățător

CREDIT ȚĂRĂNESC

Economia țărănească se distruge din lipsă de credit. Până la votarea legii de conversiunea datoriilor agricole, țărânul român tot mai găsea bani de împrumut — deși cu o dobândă de speculă — la băncile capitaliste, — acum însă oricât ar bate la porțile acestor instituții, totul e în zadar. Nici când în țara românească nu s'a făcut nimic pentru ajutorarea micilor agricultori; totdeauna agricultura a fost elementul de stoarcere al guvernanților cointeresați în băncile capitaliste liberale. Unde sunt banii, cu care se laudau liberalii, că au să fericească țara când vor fi la putere?

Răspunsul nu-i greu de dat, când vezi cât de bine le merg cuiburilor lor de afaceri. Băncile liberale fălite acum trei ani, progesează văzând cu ochii, partizanii lichniți de foame își ridică palate, și-și adună comori pentru zile negre. Atunci cum vreți să mai rămăe bani și pentru ajutorarea gospodăriilor țărănești.

Banca Națională care ar trebui să fie de ajutor națiunii întregi, a încăput pe mâinile acționarilor liberali și dispune de fondurile ei cum vreau. Dă bani cu dobândă mică numai la acele întreprinderi, care aduc beneficii politicienilor liberali. Banca națională nu se gândește să ajute în primul rând pe plugarul român, ca fiind elementul de bază al statului; fără de care statul nu ar putea exista, ci banii îi împarte aceluia care nu produce nimic, ci trăiesc ca paraziți pe spinarea țării. În chipul acestor lucruri nu pot merge mai departe. Este de datoria partidului național-țărănesc ca venind la guvern să aducă legea de reformare a băncii naționale — în sensul cerut de nevoile plugărimii. Banca națională să fie instituțiului care să protejeze și să ajute pe micul plugar. Organizarea ei trebuie astfel făcută, ca țărânul pe produsul muncii lui, nevalorificat încă, să capete bani cu dobândă mică spre a se putea ajuta în trebuințele imediate, cerute de o gospodărie țărănească.

Ce să facă un plugar căruia i-a murit un bou, s'au i s'au stricat uneltele agricole, tocmai în toiu muncilor dacă nu poate avea un institut la îndemână un institut unde să se poată împrumuta? Aici intervine rolul cel mare a unei bănci care ar avea menirea să salveze dela ruină o gospodărie țărănească înjghebată. Aceasta ar fi de făcut pentru un început; nădejdea cea mare în viitor va fi tot în cooperarea autonomă — ajutată de stat — așa precum prevede programul partidului național-țărănesc.

Pentru că dela conducătorii liberali țărânii nu pot aștepta scăparea din impasul greu în care se găesc, ar trebui să se pătrundă de adevărul conținut în crezul cooperativ. — Care spune: „**Toți pentru unul și unul pentru toți**“ din care rezultă necesitatea de asociere între locuitorii satelor ca mai ușor să se poată ajuta. Este lucru știut că ceia ce nu poate face unul singur, pot face mai mulți la un loc. Proverbul românec: „Unde-i unul nu-i putere, unde-s doi puterea crește“ etc., rămâne mereu nou și plin de învățăminte. Satetele cari se vor pătrunde mai de grabă de aceste adevăruri și vor trece fără întârziere la punerea lor în practică, acelea își vor găsi salvarea mai de vreme.

Practica acestor adevăruri este cooperarea în toate domeniile. Prin cooperare vom ajunge la buna stare materială, sanitară și culturală a țărânimii noastre. Frații țărani, nu luați în seamă situația acelor cooperative cari au dat greș din cauza conducătorilor de rea credință, fiindcă acestea sunt lucruri trecătoare, și cari se pot îndrepta. O cooperativă ori cât de mică ar fi, nu poate să nu meargă bine dacă este condusă de oameni de cinste. Aveți grijă în alegerea conducătorilor.

C. A. T

Cețiți ziarul „Românul“

Prășitul porumbului.

Să zice că odată — demult, de pe vremea poveștilor — porumbelul sălbatic s'a întâlnit cu coțofana (țarca) mare meșteră în clăditul cuibului și a rugat-o să-l învețe și pe el acest meșteșug. Plăcut atinsă în amorul ei propriu, coțofana a primit cu plăcere și s'au apucat de treabă. Porumbelul a adunat cele trebuincioase; rămurele, pac, fân, puf și mă rog tot ce-i spusese cumătra — căci este îndeobște cunoscută iscusința acestei paseri în clăditul-cuibului — și s'apucară de lucru. Coțofana clădea și îi tot arăta: Uite așa, și așa, și iarăși clădea și explica. Porumbelul prost și probabil jenat puțin de neștiința sa, îi tot răspundea: Știu eu că așa trebuie. Și cum coțofana îl învăța el îi tot da cu: „Știu! Odată numai ce să supără cumătra și-i zise:

— Apoi dacă ști, poțim și clădește-l mai departe! Și — zvrri — paci e dramul. Sbură și-l lăsa cu cuibul de jumătate.

De atunci porumbelul sălbatic își clădește cuibul numai pe jumătate.

Povestea aceasta îmi vine în minte întotdeauna când văd pe cineva că se opune la un sfat bun și face pe grozavul când e vorba de o învățătură nouă. Ca și fratele țăran de pe valea Mureșului care zice că nu-l poate suferi pe Mihalache pentru-că a scris epistole către țărani, în cari îi învăța cum să-și muncească holdele. Ori cum eu l'am întâlnit pe acest frate încăpăținat în primăvara anului trecut întorcându-să dela sapa întâia a porumbului și spunându-mi cu un oftat de așurare: „Acum eu mi-am făcut datorița, de acum să și-o facă și D-zeu!“ Iată-l deci pe cumintele meu fratel... a săpat odată porumbul și are pretenția că a făcut totul și numai bunul Dumnezeu mai rămâne dator față de pământul lui.

Apoi frate dragă, eartă, că eu becișnicul tău frate mai fără minte îndrănesc, să te năcăjesc și să-ți atrag supărarea și asupra-mi, spuindu-ți, că nu ești cu nimic mai bun ca porumbelul sălbatic.

Ă săpa porumbul numai odată, înseamnă că la toamnă în loc de carul cu boi să mergi cu sacul în spate să-ți aduni porumbul. Și boulenii ai face bine să-i vinzi că la eamnă mi-e teamă că nu vei avea nici tului să le dai de mâncare. Eară Tu, de te va ajunge dor de mămăliguță cu lapte, să te pui bine cu vecinul care și-a săpat porumbul cel puțin de două ori și odată îngropat.

Dar acum — te rog — ori cât îi fi de supărat pe mine să nu mai și răzi când și-oi spune că fermierii din America și Canada sapă porumbul și de cinci ori. De nu mi crede pe mine apoi întreabă pe cei din satul tău cari au umblat prin acele țări

În ce mă privește pe mine, iată eu o să-ți mai spun și aceea că sunt pământuri cari produc până la 35—40 măji de porumb la jugăr. N'o să mă crezi

Dar te rog să nu uiți că acel pământ nu să sapă numai odată și sămănatul nu să face în miriște neîntoarsă și nici porumbul nu se sămăna pe brazdă.

Dar de pregătutul pământului pentru semănat, fiind sezonul vom vorbi la vară. Auzi frățioare? Poți să răzi, și poți să te superi. Dar eu la vară voi scria aci la acest loc despre ceia ce va treai să facem și cu ce trebuie să începem pregătirea pământului pentru semănatul porumbului. Acum fiind deja tot semănat, nu uita să treci cu grapa cât de des peste el, și mai ales după fiecare ploaie mai bunicică.

Grapa și sapa, vor face să și-se umple cotarca!

V. Adam

Gospodăria Liberală

Din Curtici

D. medic veterinar, județean, făcând inspecție în comuna Curtici, a constatat că animalele de reproducție sunt ținute în cea mai rea stare. Din cercelările făcute la fața locului s'a aflat că autoritățile comunale respective, nu dau animalelor porția de hrană reglementară. Știind că bugetul comunei face mari sacrificii în această privință întrebăm și noi: s'a aflat cine sustrage hrana animalelor, jefuind astfel averea comunei? Mai întrebăm: cum se poate ca, Curticiul, cel ce era model altădată, pentru întreaga țară, să ajungă în așa hal de decădere, sub ochi unui deputat, fiu al său, d. Dr. Adam Iancu?

Di deputat Iancu este și consilier comunal și președintele Camerei de Agricultură — secția jud. Arad — Primar a pus pe Bulboacă Gligor, omul său de încredere. Econom al averii comunale a pus pe vestitul bătaș Ion Munteanu, care ține sub teroare întreaga comună.

Am spus acestea ca să știe întreg județul ce fel de gospodărie este d. deputat Adam Iancu. Să se știe mai ales că, aceasta comună, care, sub guvernările național-țărănești, era în fruntea tuturor, a decăzut sub guvernarea liberală. Să-și inchipue mai ales, județul, ce va ajunge Camera de Agricultură, condusă de dl. deputat Adam Iancu.

Din Podgorii

Se plâng podgorenii că anul acesta nu se mai distribuie, cu preț redus, prin Camera de Agr. sulfatul de cupru, așa cum se făcea când era președinte dl. Dr. Iustin Marșieu.

Astfel podgorenii sunt amenințați ori să-și piardă recolta, ori să fie jefuiți de comercianți, plătind un preț exagerat pe kg. de sulfat de cupru.

În sfârșit, cetățenii județului, au ocazia să compare și să se convingă de ce a însemnat, pentru județ, purtarea de grijă părintească a dlui Dr. Iustin Marșieu (preș. part. nostru) și ce înseamnă azi domnia d. Dr. Adam Iancu.

ochi

A APĂRUT
Almanahul
Orașului
și jud. Arad
cu 15.000 adrese
se găsește pretutindeni

De vorbă cu sătenii

Cum se înființează o societate cooperativă

Este desigur și pentru cooperative o lege, care pretinde să fie respectată. Este legea pentru organizarea cooperăției votată aproape în fiecare an ori măcar de către fiecare garnitură guvernamentală. Fiindcă — dela o vreme încoace — în cooperăție se face prea multă politică. Că este așa nu-i nevoie de prea multe exemple. Gândiți-vă doar la adunarea Băncii Centrale a Coop., ce s'a ținut în primăvara trecută.

Dar ori cum avem o lege a cooperăției. Și încă de curând votată. De această lege trebuie să ținem seamă în constituirea unei unități cooperatiste și în funcționarea ei.

Niște țărani cu gând de muncă ne-au cerut să le scriem în „Românul“ cum să înceapă ei lucrul. Adică modalitățile de constituire ale unei cooperative. Asta vreau și o fac de data aceasta.

Lucrări pregătitoare: 1. Prin contactul ce îl au zilnic țărani noștri să caute să convingă și pe cei mai neîncredători în ceea ce poate face cooperăția pentru ei și pentru țara asta. Acest lucru se urmărește și prin conferințe și se documentează cu realizări demne din țara noastră. Fără o convingere aproape unanimă a locuitorilor dintr'o comună, cooperativa să nu se înceapă.

2. Procurarea a 4 exemplare de Statute tip pentru felul de cooperativă care se vrea înființată. Ex. Statute pentru bănci populare, Statute pentru cooperative de consum, valorificare etc. Aceste statute se comandă dela Centrala Cooperativelor de Indrumare, organizare și control din București. Această centrală se găsește pe lângă ministerul de agricultură și domenii.

3. Chemarea tuturor locuitorilor într'o adunare de constituire. În această adunare li se arată scopul societății cooperative ce vrea să fie înființată.** Se citește „Actul constitutiv“ și Statutul ce s'a procurat dela Centrala din București, completându-se cu hotărârile adunării de constituire. Se semnează apoi cele 4 exemplare de toți câți vor să intre în această Societate. Semnăturile se fac în tabloul dela sfârșitul statutului, unde trebuie să se treacă și numărul părților sociale subscrise, precum și cota vărsată de fiecare la înscriere. Fiecare membru trebuie să subscrie cel puțin o parte socială și nu poate subscrie mai mult de 100 părți sociale. Din ceea ce subscrie, e obligat să verse imediat cel puțin 10% din valoarea părților subscrise de el. Conform legii cooperăției o parte socială nu poate fi mai mică de 500 lei. La înscriere se plătește de fiecare și o taxă de înscriere. Aceasta se fixează de adunarea generală și se folosește astfel: în anul prim pentru cheltuielile societății; în anii următori trece la fondul de rezervă al Societății.

*Se formează un birou ad-hoc, care conduce desbaterile. Acesta se compune dintr'un președinte, 1 sau 2 secretari și 2 verificatori.

Dacă pe tabloul dela sfârșitul Statutului s'au scris destui membri, atunci adunarea de constituire dresază un proces verbal. Menționăm că băncile populare nu se pot constitui fără cel puțin 50 membrii, iar cooperativele de aprovizionare, consum și valorificare fără 25 membrii.

Semnăturile fondatorilor se legalizează, în comunele rurale de către primari, iar în cele urbane de către Un reprezentant al poliției. Deaceia se va avea grijă ca să se cheme din vreme autoritatea care va legaliza semnăturile și care trebuie să fie față la semnarea statutelor.

Ce trebuie să cuprindă procesul-verbal al adunării? Unde se înaintează acest proces-verbal? Ce se face cu statutele (4 exdpl) semnate și completate? Ce se face cu banii încasați? Cum Societatea devine persoană juridică? Sunt întrebări pe cari le vom lămurii în numărul viitor.

Până atunci faceți propagandă printre locuitorii din satul Dv. și comandați Statutelor în 4 exemplare dela locul indicat mai sus.

I. Bolovan

Publicațiune pentru tratare prin bunăînvoială.

În conformitate cu dispozițiunile alin. 6 și următorii din normele generale pentru modul tratării prin bunăînvoială (Mon. Of. Nr. 127/1931) și bazat pe dispozițiunile din L. C. P., — se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 28 Maiu 1936, ora 11 a. m.

se va ține ședință pentru tratarea prin bunăînvoială în sala serviciului economic a primăriei Arad (camera Nr. 59) în fața Comisiei de licitații, pentru imprimarea Buletinului municipiului pe anul financiar 1936/37.

Ofertele se vor preda în plic închis și sigilat în ziua și la ora fixată în prezenta publicațiune însoțite fiind și de garanția prevăzută de caetul de sarcini, în numerar ori efecte garantate de Stat. După deschiderea ofertelor se va supralicita și oral. Ofertantul va declara în ofertă că cunoaște și acceptă condițiunile de licitații și ale caetului de sarcini, cari pot fi văzute în camera Nr. 59 a primăriei.

Arad, la 5 Maiu 1936.

Primăria Municipiului Arad

Nr. 11.949/1936.

Oficiale

Dnii șefi de sectoare și președinții organizațiilor locale dinpreună cu comitetele respective sunt obligați să ia parte la sărbătorile naționale se se vor ține în zilele de 10 Mai și 8 Iunie, într'o ședință demnă și păstrând ordinea cea mai perfectă, așa după cum se cere unui membru al partidului național-țărănesc.

Președinte:

Dr. I. Marșieu.

Secret. g-ral

Prof. Const. Teodorescu.

Dnii șefi de sectoare — dimpreună cu președinții de organizații locale trebuie să se îngrijească, că toți membrii partidului nostru, să fie înscriși în listele electorale — cel mai târziu până la finele lunii curente (Mai 31). Cererile la țară se vor adresa judecătorilor de ocole, iar la oraș la primăria municipiului.

În ziua de 10 Mai, orele 9^{1/2}, toți membrii intelectual ai partidului nostru, care au sediul în oraș, sunt rugați ași da întâlnire la clubul partidului, ca de aci în corpore să pornească la catedrală, spre a asista la serviciul religios ce se va ține cu ocaziunea serbării acestei zile.

Președinte I. Marșieu.

Secr. g-ral Const. Teodorescu.

Dnii șefi de sectoare și toți aceia cari au ridicat dela casieria partidului chitanțiere, pentru a face încasări, sunt rugați să le depună de urgență, cu decontările respective, la d. prof. I. Ardelean în str. Brancovici No. 5

Duminică, la 17 Mai a. c. în sala clubului partidului, din Arad str. V. Goldiș 6, va avea loc adunarea de constituire a Asociației profesionale a Corpului didactic primar și secundar, din part. N. T. secția Arad

Membrii corpului didactic — înscriși în partid — sunt invitați pentru ora 10, ziua fixată.

În după-masa zilei de 17 Mai, a. c. la ora 15, Cercul de studii al Tineretului N. T. va ține, la Club, ședință, cu ordinea de zi:

1. Conferință (rezervată)

2. Școala democratică. (discuțiuni în contradictoriu asupra conferinței, cu acest subiect, ținută de d. Ion D. Ungureanu în ședința trecută).

3. Sâmbătă după masă la ora 18, dl Dr St. Gregorovici va ține o conferință, la club, cu subiectul: „Ce am văzut în U. R. S. S.“ (note și observații dintr'o excursie recentă).

Activitatea Cercului de Studii al Tineretului N. T. Arad.

Duminică trecută a avut loc, în localul Clubului partidului, conferința dlui Ion D. Ungureanu despre: Școala democratică sau Școala pentru toți, cum o mai numește conferențiarul. Problema fiind veche, ca idee, este totuși de dată recentă, ca sistem încheiat în vederea realizării.

Inceputul îl face Franța, în 1918 — oficial în 1924 — prin sistemul „L'ecole unique“, fiind apoi imitată de Austria în 1926. Soluția la care ajunge d. Ungureanu este relevantă prin consecințele ei politico-sociale.

Principiile elaborate de conferențiar sunt:

a) Gratuitatea totală a întregului învățământ public

b) Organizarea învățământului

în așa fel, ca să aibe copilul posibilitatea orientării libere, în mentalul său psihofizic, când es capabil de aceasta

c) Selecționarea valorilor pe examen, teoretic, practic și social

d) Ocuparea funcțiilor publice sau particulare numai pe examen-concurs.

e) Comisiile de examinare compuse din membri ai corpului didactic de toate gradele, vor fi completate de un tribunal popular compus din 10 cetățeni, de toate categoriile.

La discuții au luat parte dnii prof. C. Teodorescu, prof. I. Ardelean, Nicolae Adam, dr. Aurel Lazar avocat, inv. Lascu Gădea și Dincă. Discuțiile rămăs în continuare.

Idealul nostru național: ridicarea țărănimii.

(Continuare din pag. 11-a)

S'a pus întrebarea: dacă partidul național-țărănesc este cooperatist de ce nu declară război întreprinderilor capitaliste?

Pentru că nu poate dintr'odată să pună ceva mai bun în loc. Mașina trebuie să meargă dar eu sunt cu ochii pe ea. În momentul când pot s'o conduc mai bine o fac; când nu, nu o fac, căci nu vreau să stric mai rău, dar cauf mereu momentul s'o aduc și s'o conduc pe drumul meu pe drumul muncii și muncitorului român. De altfel niciodată regimurile nu au făcut lichidări complete în mod brusc. Și astăzi încă mai durează reminiscențe de întreprinderi feudale, măcar că feudalismul a lichidat de peste 150 de ani. În epoca ultra cooperativă vom avea încă rămășițe de întreprinderi capitaliste: dar statul va avea din ce în ce mai mare influența asupra lor.

Așa înțelege partidul național-țărănesc să influențeze și viața economică industrială.

România a Românilor

Ași putea formula idealul pe care mergem astăzi și la care tineretul se va încadra mâine poimaine cam în acest fel:

Prin primatul țărănesc, la primatul românesc: prin primatul românesc la „România a românilor“.

Primatul țărănesc presupune înțelțetea drepturilor și datoriiilor muncii țărănești organizată, disciplinată, luminată, într'un stat cu 4/5 de populație țărănească. Primatul țărănesc nu exclude ci implică colaborarea celorlalte clase sociale muncitoare și producătoare în mod solidar într'un stat al muncii eliminator al parazitismului în orice domeniu.

Prin „România a românilor“ înțelegem înțelțetea drepturilor și datoriiilor românilor cu recuperarea istorică, într'o țară unde peste 2/3 populația este românească și români sunt aceia care au păstrat această țară în cursul veacurilor. Primatul românesc nu exclude însă ci implică colaborarea, în cadrul aceluiaș ideal național cu minoritățile conlocuitoare care își reazimă existența lor pe munca proprie, nu pe exploatarea de clasă sau exploatarea de rasă.

Bibliografice

În revista Tinerului N. T. „Flamura Verde“ la pag. 38 No. 1 din Aprilie 1936 a apărut **Imnul Tineretului și Imnul Part. N. T.** puse pe note muzicale, pe trei voci.

Fiind cântate de unii membri dela centru și găsite minunate recomandăm tuturor organizațiilor procurarea lor.

Abonamentul la revistă costă numai 120 lei pe an și, se va trimite dlui C. I. Angelescu Str. Zoe Grant Nr. 9 București prin mandat postal.

A apărut cartea: Comoara Sufletului de Ion Pucea plugar. Cartea cuprinde poezii religioase. Nu cunoaștem dacă sunt bune sau rele, fiindcă autorul nu ne-a trimis nici un număr la redacție, dar, o recomandăm călduros cetitorilor pentru a se convine fiecare. Cartea este tipărită de Librăria Diecezană și costă numai 10 lei.

„Vă vom reuni“

(Continutul din pag. 1-a)

și vaidiștii, numai ei sunt bunii români, ei cari întind mâna Berlinului și strigă „Heil“ acelu Hitler, care stă în spatele revizionismului maghiar, gata să ne subjuge iarăși magnaților sub călcăialul cărora am gemut un mileniu. Ei sunt Români cei buni căci național-țărăniștii, credincioși Franței, care ne-a ajutat să ne dobândim independența de sub suzeranitatea turcească să ne ridicăm la rangul de regat și să realizăm marea unire, sunt vânduți străinilor. Ei spun asta, ei cari s'au înfruptat din grămada de 10 miliarde de lei, puse la bătaie aci în România de Hitler; corupți, ca să ne abată dela vechile noastre prietenii, dela Franța în primul rând, ei cari sunt uneltele Berlinului revizionist și revanșard.

Români făcuți ne-ar duce Ardealul plocon Berlinului, dacă n-ar fi în România conștiința românească în românii născuți.

I. Lupu

Redactor resp.:

prof. ILIE ARDELEAN

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: str. V. Goldiș (I. Românilui) Nr. 6. PUBLICAȚIUNILE se primesc la administrație. Manuscrisele nu se înapoiază.

ABONAMENTUL:

Pentru țărani 100 Lei pe an
Pentru orașeni 200 Lei pe an
Pentru instituțiuni Pe un an 400 Lei
În străinătate dublu.